

Discrete Event Simulation and Data Envelopment Analysis to Improve the Performance of Hospital Emergency Department

Salman Nazari-Shirkouhi

Assistant Prof., Department of Industrial Engineering, Fouman Faculty of Engineering, College of Engineering, University of Tehran, Iran. E-mail: snnazari@ut.ac.ir

Amir Yaghoubi

MSc., Department of Industrial Engineering, College of Engineering, Campus Technical Schools, University of Tehran, Tehran, Iran. E-mail: amir_yaqoubi@ut.ac.ir

Mohammad Reza Taghizadeh Yazdi

*Corresponding author, Associate Prof., Department of Industrial Management, Faculty of Management, University of Tehran, Tehran, Iran. E-mail: mrtaghizadeh@ut.ac.ir

Abstract

Objective: This study applies a discrete event simulation to improve the performance of hospital emergency department in order to reduce the waiting time for patients and optimize the resources.

Methods: First, a simulation model is developed based on flow of patients in an emergency department using ARENA software; then, the simulation model is run 180 times for any feasible scenario including some physicians, emergency medicine specialists, nurses, acute phase cure unit, injection unit, supervised ward, and ICU unit. In the next step, two data envelopment analysis methods are used for ranking the scenarios.

Results: Ranking of DEA methods showed that the scenario number 39 is the best choice in both methods. Non-parametric Spearman-Row and Kendal-Tau tests were used to determine the correlation among the results of ranking methods. The results of the two tests (0.93 and 0.81, respectively) indicated a significant correlation among DEA ranking methods.

Conclusion: The results of case study showed that the scenario 39 is the best scenario among all the 44 feasible scenarios defined in both DEA methods; that is, there should be 2 general physicians, 1 emergency medicine specialist, 16 nurses in the supervised ward, 5 nurses in the acute care unit, 2 beds in the injection room, 22 beds in the supervised ward and 16 beds in the acute care unit.

Keywords: Discrete event simulation, Data envelopment analysis, Hospital Emergency, Patient waiting time, Nonparametric correlation tests.

Citation: Nazari-Shirkouhi, S., Yaghoubi, A., & Taghizadeh Yazdi, M.R. (2019). Discrete Event Simulation and Data Envelopment Analysis to Improve the Performance of Hospital Emergency Department. *Industrial Management Journal*, 11(1), 63-82. (in Persian)

به کارگیری شبیه‌سازی گسسته پیشامد و تحلیل پوششی داده‌ها به منظور بهبود عملکرد اورژانس بیمارستان

سلمان نظری شیرکوهی

استادیار، گروه مهندسی صنایع، دانشکده فنی فومن، پردیس دانشکده‌های فنی دانشگاه تهران، ایران. رایانame: snnazari@ut.ac.ir

امیر یعقوبی

دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه مهندسی صنایع، دانشکده مهندسی صنایع، پردیس دانشکده‌های فنی، دانشگاه تهران، ایران.
رایانame: amir_yaqoubi@ut.ac.ir

محمد رضا تقی‌زاده یزدی

* نویسنده مسئول، دانشیار، گروه مدیریت صنعتی، دانشکده مدیریت دانشگاه تهران، تهران، ایران. رایانame: mrtaghizadeh@ut.ac.ir

چکیده

هدف: در این مطالعه از شبیه‌سازی گسسته پیشامد برای بهبود عملکرد اورژانس بیمارستان با هدف کاهش زمان انتظار بیماران و بهینه‌یابی منابع استفاده شده است.

روش: نخست بر اساس فرایند جریان بیماران در اورژانس بیمارستان، با استفاده از نرم‌افزار ARENA یک مدل شبیه‌سازی توسعه داده شد، سپس این مدل شبیه‌سازی برای هر سناریوی شدنی که شامل تعداد پزشک عمومی، متخصص طب اورژانس، پرستاران بخش تحت نظر، بخش درمان حاد، تخت تزریقات، تخت بخش تحت نظر و بخش درمان حاد است، ۱۸۰ بار به اجرا درآمد. در گام بعد، دو روش رتبه‌بندی تحلیل پوششی داده‌ها برای رتبه‌بندی سناریوها به کار گرفته شد.

یافته‌ها: رتبه‌بندی روش‌های تحلیل پوششی داده‌ها نشان داد که در هر دو روش، سناریوی ۳۹ بهترین انتخاب است. برای تعیین وجود همبستگی میان نتایج روش‌های رتبه‌بندی نیز از آزمون‌های ناپارامتری آسپیرمن - رو و کنдал - تاو استفاده شد که نتایج آنها به ترتیب ۰/۹۳ و ۰/۸۱ به دست آمد. این نتایج گویای وجود همبستگی میان روش‌های رتبه‌بندی تحلیل پوششی داده‌است.

نتیجه‌گیری: نتایج مطالعه نشان داد که در هر دو روش رتبه‌بندی تحلیل پوششی داده‌ها، سناریو ۳۹ بهترین سناریو در میان ۴۴ سناریوی شدنی تعریف شده است. یعنی باید ۲ پزشک عمومی، ۱ متخصص طب اورژانس، ۱۶ پرستاران در بخش تحت نظر، ۵ پرستار در بخش درمان حاد، ۲ تخت در تزریقات، ۲۲ تخت در بخش تحت نظر و ۱۶ تخت در بخش درمان حاد به کار گرفته شود.

کلیدواژه‌ها: شبیه‌سازی گسسته پیشامد، تحلیل پوششی داده‌ها، اورژانس بیمارستان، زمان انتظار بیماران، آزمون‌های همبستگی ناپارامتری.

استناد: نظری شیرکوهی، سلمان؛ یعقوبی، امیر؛ تقی‌زاده یزدی، محمد رضا (۱۳۹۸). به کارگیری شبیه‌سازی گسسته پیشامد و تحلیل پوششی داده‌ها به منظور بهبود عملکرد اورژانس بیمارستان. مدیریت صنعتی، ۱۱(۱)، ۸۲-۶۳.

مدیریت صنعتی، ۱۳۹۸، دوره ۱۱، شماره ۱، صص. ۶۳-۸۲

DOI: 10.22059/imj.2019.264549.1007479

دریافت: ۱۳۹۷/۰۶/۲۴، پذیرش: ۱۳۹۷/۱۰/۱۲

© دانشکده مدیریت دانشگاه تهران

مقدمه

مراقبت‌های درمانی، پیکربندی پیچیده‌ای است که مراقبت‌های اصلی، ثانویه و پس از آن را دربرمی‌گیرد (الرفیعی، فؤاد، لی و شوراب^۱، ۲۰۱۴) و بیمارستان یکی از سازمان‌های بسیار مهم در این حوزه است که پرازدحام‌ترین قسمت آن یعنی اورژانس، به عنوان حیاتی‌ترین عنصر در سیستم درمان مطرح است (امرال و کوستا^۲، ۲۰۱۴؛ فرزانه خلق آباد، علی سلطانی، نظری شیرکوهی، آزاده و موسی خانی^۳، ۲۰۱۹).

بخش اورژانس زیرواحدی است از بیمارستان که روزانه ۲۴ ساعت و سالانه ۳۶۵ روز کار می‌کند تا به سرعت درمان بیماران تمام اورژانسی، نیمه اورژانسی و غیراورژانسی را فراهم آورد (گول و گونری^۴، ۲۰۱۵)، در واقع، بخش اورژانس بیمارستان فقط درمان‌های اورژانسی را انجام نمی‌دهد، این بخش به طور شبانه‌روزی طی هر سال ۳۰ میلیون بیمار بدحال سرپایی را در کشور می‌پذیرد و مراقبت‌های درمانی فوری را برای آنها ممکن می‌سازد (براتلو، رحمتی، فروزانفر، هاشمی، معتمدی و صفری، ۱۳۹۴).

ازدحام بیش از حد در اورژانس بیمارستان‌ها مسئله‌ای جهانی است که با توجه به افزایش بیماران، رو به رو شدن با موارد بیش از حد پیچیده و محدودیت منابع در دسترس بیمارستان‌ها، به دغدغه بزرگی تبدیل شده و می‌تواند در ارائه خدمات اضطراری به بیماران تأخیر ایجاد کند (کو، لیونگ، گراهام، تسوی و منگ^۵، ۲۰۱۸). افزون بر این، به دلیل ازدحام بیماران، بخش اورژانس در مقایسه با سایر اجزای سیستم مراقبت‌های درمانی، به مرتب فشار بیشتری را تحمل می‌کند (الرفیعی و همکاران، ۲۰۱۴) و این فشار سبب می‌شود که ارتباط کادر پزشکی با بیمار محدود شود (براتلو و همکاران، ۱۳۹۴) و احتمال ارتکاب خطأ توسط اجزای سیستم افزایش یابد. همچنین مسائلی همچون افزایش زمان انتظار بیماران، ورود بسیار زیاد بیماران، محدودیت بودجه‌ای و افزایش تقاضای خدمات با کیفیت عالی، برای جریان کاری و جریان بیماران بخش اورژانس بیمارستان‌ها چالش ایجاد کرده است (اللوف و واچتل^۶، ۲۰۱۵) که در این میان زمان انتظار طولانی یکی از مشکلات عمده تمام نهادهای حاضر در سیستم درمان است. بهینه‌سازی جریان بیماران و حذف گلوگاه‌ها در اورژانس می‌تواند راه حلی برای کاهش هزینه‌های درمان و افزایش کیفیت درمان باشد (آل رفیعی و همکاران، ۲۰۱۴). یکی از راه‌های رسیدن به این هدف، بهینه‌سازی منابع اورژانس است.

با توجه به مطالب بیان شده، تمرکز این مطالعه بر کاهش زمان انتظار بیماران و شناسایی منابع تأثیرگذار بر زمان انتظار بیماران است. به این منظور از شبیه‌سازی گستته پیشامد برای شناخت منابع مؤثر بر زمان انتظار بیماران استفاده شده است و با اعمال تغییراتی روی این منابع و در نظر گرفتن ترکیبات متفاوت آنها، ستاریوهای متفاوتی طراحی شده است. سپس بهترین ترکیب از منابع با استفاده از روش تحلیل پوششی داده‌ها ارزیابی شده است. در تحقیقاتی که معرفی شد، فقط دو مورد از ترکیب تحلیل پوششی داده‌ها استفاده کردند و هیچ بینشی نسبت به کارایی این روش‌ها وجود ندارد. در واقع هدف از این پژوهش پاسخ به سه سؤال زیر است:

1. Al-Refaie, Fouad, Li, and Shurrah

2. Amaral and Costa

3. Farzaneh Kholghabad, Alisoltani, Nazari-Shirkouhi, Azadeh, and Moosakhani

4. Gul and Guneri

5. Kuo, Leung, Graham, Tsoi, & Meng

6. Elalouf and Wachtel

الف) کدام منابع اورژانس تأثیر بیشتری روی خروجی شبیه‌سازی دارند؟

ب) تعداد هر یک از منابع مؤثر اورژانس باید چگونه باشد؟

پ) آیا روش‌های تحلیل پوششی داده‌ها نتایج مشابهی دارند؟

در ادامه، روش‌های تحقیق شامل شبیه‌سازی و روش‌های تحلیل پوششی داده‌ها معرفی شده است. سپس تحلیل داده و نتایج شبیه‌سازی ارائه می‌شود. بخش بعد به نتایج مربوط به تحلیل پوششی داده‌ها اختصاص یافته و در نهایت نتیجه‌گیری پژوهش مطرح خواهد شد.

پیشنهاد پژوهش

به تازگی محققان حوزه درمان، تحقیقاتی علمی خود را با استفاده از شبیه‌سازی رایانه‌ای انجام می‌دهند و از شبیه‌سازی به عنوان ابزاری کارا در مدل‌سازی و بهبود فرایندها بهره می‌برند. این دسته تحقیقات با تمرکز بر گلوگاه‌ها و ایجاد تغییر در منابع، به دنبال بهبود کیفیت درمان و جریان بیماران در اورژانس هستند.

برای مقابله با مشکل کارایی مدیریت سیستم‌ها که روزبه‌روز پیچیده‌تر می‌شوند، به طور گسترده‌ای از مدل‌های شبیه‌سازی استفاده شده است و علت آن، ایمن‌تر، ارزان‌تر و سریع‌تر بودن شبیه‌سازی در اجرا و آزمایش است (لیو، رکس‌اچس، اپلد و لوک^۱، ۲۰۱۷). در سال‌های اخیر، استفاده از شبیه‌سازی رایانه‌ای به منظور کمک به تصمیم‌گیری کارا در مراقبت‌های درمانی برای بهبود عملیات، روند رو به رشدی داشته است. یک مدل شبیه‌سازی می‌تواند نشان‌دهنده جریان بیمار و فرایندهای درمان وی باشد، فرایندها و پویایی آن را تحت توزیع‌های تصادفی مشخص نشان داده و پیش‌بینی‌هایی برای اندازه‌گیری عملکرد ارائه دهد. همچنین ابزاری است که می‌تواند در ارزیابی کارایی شیوه‌های فعلی به مدیریت درمان کمک کند، برای پیش‌بینی تأثیر کارکنان به تحلیل «چه می‌شود اگر» پردازد، برای تعیین تنظیمات سیستم مطلوب و بررسی ارتباطات میان متغیرها، منابع و تغییرات عملیاتی انجام دهد (زنگ، ما، هو، لی و بریانت^۲، ۲۰۱۲).

تصمیم‌گیری درباره منابع اورژانس از فعالیت‌های دغدغه‌برانگیز است و تأثیر شایان توجهی روی بخش اورژانس دارد، هر تصمیم نادرست می‌تواند برای کیفیت خدمات عواقب جدی به دنبال داشته باشد (زینعلی، ماهوتچی و سپهری^۳، ۲۰۱۵). بنابراین تصمیم‌گیرنده باید به درستی سیستم را تحلیل کند تا برای منابع بهترین تصمیم اتخاذ شود. به منظور اطمینان از در دسترس بودن منابع و ارائه خدمات ایمنی و با کیفیت، وزارت بهداشت و درمان در ایران برای اورژانس‌های دولتی یک طرح تشویقی ارائه داده است که بر اساس آن، اورژانس‌ها ملزم شده‌اند که خدمات خود را به موقع به بیماران ارائه کنند، به‌طوری که هر بیمار باید خدمات لازم را دریافت کرده و بخش مراقبت‌های سرپایی را در کمتر از ۶ ساعت ترک کند (زینعلی و همکاران، ۲۰۱۵). از آنجا که بیش از ۱۰ درصد پذیرش‌های بخش اورژانس بستری می‌شوند، کیفیت ارائه خدمات در این بخش نمادی از وضعیت کلی ارائه خدمات در بیمارستان محسوب می‌شود (براتلو و همکاران، ۱۳۹۴).

1. Liu, Rexachs, Epelde and Luque

2. Zeng, Ma, Hu, Li, and Bryant

3. Zeinali, Mahootchi, and Sepehri

کوکران و روک^۱ (۲۰۰۹) پارادایمی ارائه کردند که پیاده‌روی^۲ مربوط به مراقبت‌های درمانی اورژانس را کاهش و دسترسی به اورژانس را از طریق روش تحقیق عملیاتی افزایش می‌دهد، به طوری که هر بیمارستان بتواند از عناصر داده‌ای خاص بیمارستان استفاده کند. ژنگ و همکارانش (۲۰۱۲) به منظور ارتقای کیفیت مراقبت‌های درمانی، از شبیه‌سازی رایانه‌ای در بخش اورژانس یک بیمارستان محلی در لکسینگتون^۳ استفاده کردند که قادر است کیفیت مراقبت‌های درمانی را از نظر طول اقامت (LOS)^۴، زمان انتظار و مفقود شدن بیماران، ارزیابی کند. همچنین با تجزیه و تحلیل حساسیت روی نیروی کار و تجهیزات تشخیصی نشان دادند که این موارد روی عملکرد کیفی بخش اورژانس تأثیرگذار است. کونارد و همکارانش^۵ (۲۰۱۳) به کمک شبیه‌سازی گسسته پیشامد بر پایه پشتیبانی از پیشرفت‌های فرایند در اورژانس بیمارستان و استفاده از تقسیم جریان فرایندها^۶، زمان انتظار بیماران را بهبود دادند؛ سپس برای اعتبارسنجی مدل از داده تجربی بیمارستانی در آمریکا استفاده کردند. بر اساس نتیجه این نمونه‌پژوهی مشخص شد که زمان انتظار در ۷۰ سناریو تعریف شده به طور معناداری بهبود یافته است. میلکزارک^۷ (۲۰۱۴) به بررسی تأثیر تقاضای پیش‌بینی شده روی بار کاری واحد اورژانس در سال آتی پرداخت و روشی با هدف تخمین حجم مورد انتظار خدمات اورژانس بیمارستان ارائه کرد. همچنین بر اساس عناصری که صندوق ملی بهداشت لهستان (NFZ)^۸ برای اورژانس تعریف کرده است، مدل شبیه‌سازی گسسته پیشامدی را برای بهبود پیش‌بینی‌های اعتمادپذیر از اجزای عملکرد، توسعه داد. آمرال و کوستا (۲۰۱۴) از یک تکنیک تصمیم‌گیری چند معیاره (MCDA)^۹ به نام II Promethee برای پشتیبانی از تصمیم و مدیریت منابع اورژانس بهره برdenد. برای اعتبارسنجی آن نیز از داده تجربی یکی از بیمارستان‌های دولتی بروزیل استفاده کردند. نتایج نشان داد که شش ماه پس از پیاده‌سازی بهترین سناریو انتخاب شده با روش II Promethee^{۱۰} زمان انتظار حدود ۷۰ درصد کاهش یافته است. الرفعی و همکارانش (۲۰۱۴) در اورژانس بیمارستان از شبیه‌سازی برای کاهش میانگین زمان انتظار بیماران، بهبود استفاده از پرستاران و افزایش تعداد بیماران خدمت‌رسانی شده استفاده کردند، سپس برای انتخاب بهترین سناریو تعریف شده، از فرمول‌بندی جمعی در تحلیل پوششی داده‌ها^{۱۱} بهره برdenد. همچنین یک سیستم خدمت‌دهی سلولی برای پرستاران پیشنهاد دادند. گول و گونری (۲۰۱۵) مقاله‌هایی را بررسی کردند که در سال‌های اخیر در زمینه شبیه‌سازی اورژانس بیمارستان در دو موقعیت عادی و فاجعه‌ای^{۱۲} ارائه شده و در پایان این موضوعات را برای تحقیقات بعدی پیشنهاد دادند: (الف) زمینه جدید و روند جاری شبیه‌سازی به منظور تجزیه و تحلیل سیستم از طریق مدل‌سازی چندگانه و روش‌های OR/MS^{۱۳}؛ (ب) توجه به رویکرد هزینه‌ای در اورژانس؛ (پ) استفاده از روش‌های نواورانه در جمع‌آوری داده به منظور قابلیت اطمینان مطالعه؛ (ت) تمرکز بیشتر بر موقعیت‌های حاد و فاجعه‌ای و آمدگی زودهنگام منابع فیزیکی و انسانی در هنگام وقوع.

1. Cochran, and Roche

2. Walk-aways

3. Lexington, Kentucky

4. Length-Of-Stay

5. Konrad and et al

6. Split-flow operational

7. Mielczarek

8. Polish National Health Fund

9. Multiple Criteria Decision Analysis

10. Using aggressive formulation in Data Envelopment Analysis

11. Normal and disaster conditions

12. Such as optimization, analytical models, MCDM, BSC, and DEA

الاوف و واچل (۲۰۱۵) به منظور ارزیابی زمان بندی بهینه^۱ برای بیمارانی که در بخش اورژانس در انتظار درمان هستند، الگوریتمی برای توانمندسازی تصمیم‌گیرنده‌گان بخش اورژانس ارائه کردند. این الگوریتم، توسعه یافته مدل توالی کاری کارپ^۲ است که در مدل شبیه‌سازی به کار گرفته شده است. آنان ابتدا با این سناریو که تصمیم‌گیرنده تریاژ تمام اطلاعات بیمار را می‌داند، زمان اقامت در بخش اورژانس را برآورد کردند؛ سپس با در نظر گرفتن وضعیت واقعی و غیرقطعی، سناریوی بعدی را که مسئول تریاژ بر اساس خصوصیت‌های بیمار در هر زمان می‌تواند نسبت به ادامه بررسی بیمار یا فرستادن به سایر قسمت‌ها تصمیم‌گیری کند، بررسی کردند. زینعلی و همکارانش (۲۰۱۵) یک سیستم پشتیبانی از تصمیم ارائه کردند که می‌تواند برای بهبود جریان بیمار و کاهش تراکم با تغییر تعداد منابع و نیز برای تصمیم‌گیری در سطوح عملیاتی، تاکتیکی و استراتژیک استفاده شود. در این پژوهش محدودیت بودجه‌ای و محدودیت ظرفیت مد نظر قرار گرفته و برای ارزیابی و اعتبارسنجی آن، از داده یکی از بیمارستان‌های ایران استفاده شده است که نتیجه آن کاهش ۴۸ درصد زمان انتظار بیماران بود. علاوه‌بر این، برای سنجش کارایی ابر مدل^۳ انتخاب شده، نتایج از نظر دقیقت و زمان مورد انتظار با خروجی نرم‌افزار OptQuest بررسی شده است. در واقع این دو محقق دامنه کاربرد ابر مدل‌ها را به شبیه‌سازی گسسته پیشامد برای اورژانس بیمارستان گسترش دادند. او و همکارانش^۴ (۲۰۱۶) با هدف قرار دادن اینکه باید ۸۰ درصد بیماران در کمتر از ۳ ساعت اورژانس بیمارستان را ترک کنند و در عین حال تخصیص منابع نیز به‌طور بهینه انجام گیرد، از شبیه‌سازی گسسته پیشامد استفاده کردند. بر اساس نتایج شبیه‌سازی ۸۱ درصد بیماران در زمانی کمتر از ۳ ساعت اورژانس را ترک کردند. آزاده، اهوازی، حقیقی و کرامتی^۵ (۲۰۱۶) با مدل‌سازی خطاهای انسانی (ترکیبی از اشتباهات مرتکب شده توسط پرستاران و تکنسین‌ها) به بهینه‌سازی بخش اورژانس یکی از بیمارستان‌های عمومی ایران پرداختند. سپس با استفاده از تحلیل پوششی داده‌های تصادفی (SDEA)^۶ سناریوهای تعیین شده از مدل شبیه‌سازی را ارزیابی کردند. آزاده، توحیدی، زرین، پاشاپور و مقدم^۷ (۲۰۱۶) برای افزایش کیفیت خدمات در واحد مراقبت‌های ویژه (ICU) مغز و اعصاب بیمارستانی در ایران، از شبیه‌سازی یکپارچه استفاده کردند. بدین صورت که ابتدا با استفاده از نرم‌افزار Process Analyzer برای مدل شبیه‌سازی ۵۴ سناریو تعریف کردند، سپس با در نظر گرفتن این سناریوها به عنوان واحد تصمیم‌گیرنده، متغیرهای کنترل به عنوان ورودی و متغیرهای پاسخ به عنوان خروجی، از روش Super-SBM برای تعیین بهترین سناریو بهره بردارند. لیو و همکارانش (۲۰۱۷) با هدف توسعه یک روش سیستماتیک برای کالیبره کردن خودکار مدل یک اورژانس عمومی با داده ناقص، از بهینه‌سازی مبتنی بر شبیه‌سازی استفاده کردند. همچنین از نمونه‌پژوهی برای اعتبارسنجی مدل بهره بردارند. نتایج اعتبارسنجی نشان‌دهنده درستی و صحت مدل شبیه‌سازی با داده ناقص بود. کو و همکارانش (۲۰۱۸) برای مدل‌سازی عملیات و جریان بیماران در اورژانس بیمارستان از شبیه‌سازی استفاده کردند که تأثیر به کارگیری یک سیستم پیگیری سریع^۸ روی کارایی خدمات ارائه شده را بررسی می‌کرد. نتایج نشان داد که اگرچه این سیستم برخی از گروههای بیماران سودمند است و به ارائه خدمات با سطح پاسخ‌گویی زیاد می‌انجامد، ممکن است زمان انتظار را برای برخی از گروههای افزایش دهد. آنان از شبیه‌سازی برای ارزیابی

1.Optimally schedule evaluations

2. Karp's job sequencing

3. Metamodels

4. Oh and et al

5. Azadeh, Ahvazi, Haghhighii, and Keramati

6. Stochastic data envelopment analysis

7. Azadeh, Tohidi, Zarrin, Pashapour, and Moghaddam

8. Fast-track system

اختلاف احتمالی بین زمان انتظار انواع بیماران در سیستم پیشگیری سریع استفاده کردند. نتایج نشان داد که این سیستم می‌تواند از نظر زمان انتظار برای کل بیماران مفید باشد.

روش‌شناسی پژوهش

شبیه‌سازی

اغلب افراد سیستم را برای اندازه‌گیری عملکرد آن بررسی می‌کنند تا کارکردش را بهبود دهند یا در صورت عدم وجود یک سیستم ارزیابی عملکرد، تلاش می‌کنند تا آن را طراحی کنند (کلتون^۱، ۲۰۰۷). همچنین علاقه‌مند به مشاهده تأثیر تغییر پارامترها روی سیستم و تحلیل و ارزیابی نتایج هستند، با توجه به اینکه تغییر روی سیستم واقعی غیرمنطقی و اغلب ناممکن است (کلتون، ۲۰۰۷). شبیه‌سازی فرایند طراحی و ایجاد مدل کامپیوترا شده از سیستم واقعی یا پیشنهادی است که به منظور درک بهتر رفتار سیستم برای انجام آزمایش‌های عددی از آن استفاده می‌شود. در این میان، شبیه‌سازی گسسته پیشامد به دلیل در نظر گرفتن انتخاب‌های فردی افراد، بیش از سایر روش‌ها به کار گرفته شده است (میلکزارک، ۲۰۱۴).

زبان‌های متعددی برای شبیه‌سازی وجود دارد که برخی عمومی و برخی خاص هستند (کلتون، ۲۰۰۷). SIMAN برنامه تحلیل شبیه‌سازی همه منظورهای است که برای مدل‌سازی سیستم ترکیبی گسسته - پیشامد استفاده می‌شود. چارچوب مدل‌سازی آن اجزای مدل که اجزای مدل بر اساس سه جهت گیری گسسته، پیوسته و ترکیبی از این دو در یک مدل سیستم واحد ترکیب شوند (پگدن^۲، ۱۹۸۴)، در این مطالعه از نرم‌افزار ARENA که نرم‌افزار شبیه‌سازی و اتوماسیونی است که توسط شرکت Rockwell automation توسعه یافته و برای شبیه‌سازی فرایندهای خدمت‌دهی از پردازنده SIMAN استفاده می‌کند، بهره برده شده است.

تحلیل پوششی داده‌ها

روش بهینه‌سازی کارآمدی است که برای بهبود عملکرد محصول/فرایند با چندین پاسخ پیشنهاد شده است. DEA نوعی روش برنامه‌ریزی خطی برای اندازه‌گیری کارایی چندین واحد تصمیم‌گیرنده (DMU)^۳ است که از ورودی‌ها و خروجی‌های چندگانه، فرایند تولید ساختاری را ارائه می‌دهد (الرفیعی و همکاران، ۲۰۱۴؛ یزدی و همکاران^۴، ۲۰۱۸). چارنس، کوبر و رودز^۵ (۱۹۷۸) تعریف نسبت کارایی یا تعریف نسبت CCR^۶ را معرفی کردند که می‌تواند تعریف نسبت کلاسیک علمی - مهندسی تک خروجی به تک ورودی را به ورودی‌ها و خروجی‌های چندگانه بدون نیاز به وزن‌های از پیش تخصیص داده شده تعیین می‌دهد (بانکر، چارنس و کوبر^۷، ۱۹۸۴). تجزیه و تحلیل پوششی داده‌ها به ارزیابی کارایی نسبی واحدهای تصمیم‌گیرنده می‌پردازد، اما اجازه رتبه‌بندی واحدهای کارآمد را نمی‌دهد (آندرسن و پترسن^۸، ۱۹۹۳). برای همین منظور باید از روش‌های ابرکارا^۹ که مختص رتبه‌بندی‌اند، استفاده شود.

1. Kelton

2. Pegden

3. Decision making Unit

4. Yazdi, Mozaffari, Nazari-Shirkouhi, and Asadzadeh

5. Charnes, Cooper, and Rhodes

6. Charnes-Cooper-Rhodes

7. Banker, Charnes and Cooper

8. Andersen and Petersen

9. Super efficient

روش Andersen-Petersen

تجزیه و تحلیل پوششی داده‌ها به ارزیابی کارایی نسبی واحدهای تصمیم‌گیرنده می‌پردازد، اما اجازه رتبه‌بندی واحدهای کارآمد را نمی‌دهد (آندرسن و پترسن، ۱۹۹۳). در واقع چنانچه تعداد واحدهای کارا زیاد باشد، این مسئله مشکل‌ساز خواهد بود. در این رویکرد، ایده اصلی این است که واحد تحت ارزیابی را با یک ترکیب خطی از سایر واحدها مقایسه کنیم؛ به طوری که خود آن واحد در نظر گرفته نشود (آندرسن و پترسن، ۱۹۹۳). برای مدل ورودی، این نتایج می‌تواند به مقادیری برسد که با توجه DMU_0 (واحد تصمیم تحت بررسی) در وضعیت کارا باشد، سپس از این مقادیر در DMU ‌ها استفاده شود و برخی (اما نه همه) ارتباطهایی که برای DMU ‌های کارا رخ می‌دهد را حذف کند (کوپر، سیفورد و تون^۱، ۲۰۰۶). این مدل در (آندرسن و پترسن، ۱۹۹۳) به صورت زیر ارائه شده است:

$$\begin{aligned} \text{Min } & E_j - \delta(e' S^- + e' S^+) && Z, S^-, S^+ \geq 0 \\ \text{st } & E_j X_j = \sum_{\substack{k=1 \\ k \neq j}}^n z_k X_k + S^- \\ & Y_j = \sum_{\substack{k=1 \\ k \neq j}}^n z_k X_k + S^+ \end{aligned} \quad \text{مدل (۱)}$$

X_j بردار m بعدی و Y_j برداری s بعدی برای واحد j است؛ E_j اسکالاری است که برای تعریف سهم بردار ورودی واحد تصمیم‌گیرنده j در تولید بردار خروجی واحد تصمیم‌گیرنده j درون تکنولوژی مرجع است. Z برداری افزایشی است که z_k نشان‌دهنده افزایش واحد k است، δ کمیت غیرارشمیدسی^۲ بسیار کوچک است و e' بردار سطحی (۱, ۱, ..., ۱) برای بعد مناسب است (به طور مثال $e' S^- = \sum_{j=1}^n S_j^-$).

در واقع این روش امکان (الف) رتبه‌بندی میان واحدهای کارا و ناکارا، (ب) محاسبه فاصله واحد تحت بررسی از ترکیب خطی سایر واحدهای که واحد تحت بررسی در آن نیست و (پ) محاسبه این فاصله به صورت شعاعی (یعنی اگر یک ورودی در یک بعد افزایش یابد و سایر ابعاد کاهش نیابند) را دارد (آندرسن و پترسن، ۱۹۹۳).

روش Super-SBM

برای اهدافی چون امکان حذف DMU ‌ها، اندازه‌گیری Andersen-Petersen نقصی در رفتار متغیرهای خفیف در نظر گرفته شده است؛ به این دلیل که رفتار متغیرهای خفیف معیاری با «واحدهای ثابت» را در اختیار ما قرار نمی‌دهد نیز نقص به حساب می‌آید (کوپر و همکاران، ۲۰۰۶). این مدل (مجموعه امکان تولید) در تحقیقات کوپر و همکاران (۲۰۰۶) و تون^۳ (۲۰۰۱) به صورت زیر معرفی شده است:

$$P/(x_o, y_o) = \{(\bar{x}, \bar{y}) | \bar{x} \geq \sum_{j=1, \neq o}^n \lambda_j x_j, \bar{y} \leq \sum_{j=1, \neq o}^n \lambda_j y_j, \bar{y} \geq 0, \lambda \geq 0\}. \quad \text{رابطه (۱)}$$

1. Cooper, Seiford, and Tone
3. Tone

2. Non-Archimedean

علاوه بر این با تعریف یک زیرمجموعه $P / (x_o, y_o)$ از $\bar{P} / (x_o, y_o)$ داشت:

$$\bar{P} / (x_o, y_o) = P / (x_o, y_o) \cap \{\bar{x} \geq x_o, \bar{y} \leq y_o\} \quad (2)$$

حال برای تعیین فاصله بین (\bar{x}, \bar{y}) که هر دو عضو $P / (x_o, y_o)$ هستند، شاخص زیر تعریف می‌شود. این شاخص نمی‌تواند کمتر از ۱ باشد.

$$\delta = \frac{\frac{1}{m} \sum_{i=1}^m \bar{x}_i}{\frac{1}{s} \sum_{r=1}^s \bar{y}_r} \quad (3)$$

بنابراین مدل ابرکارای SBM به صورت زیر ارائه می‌شود.

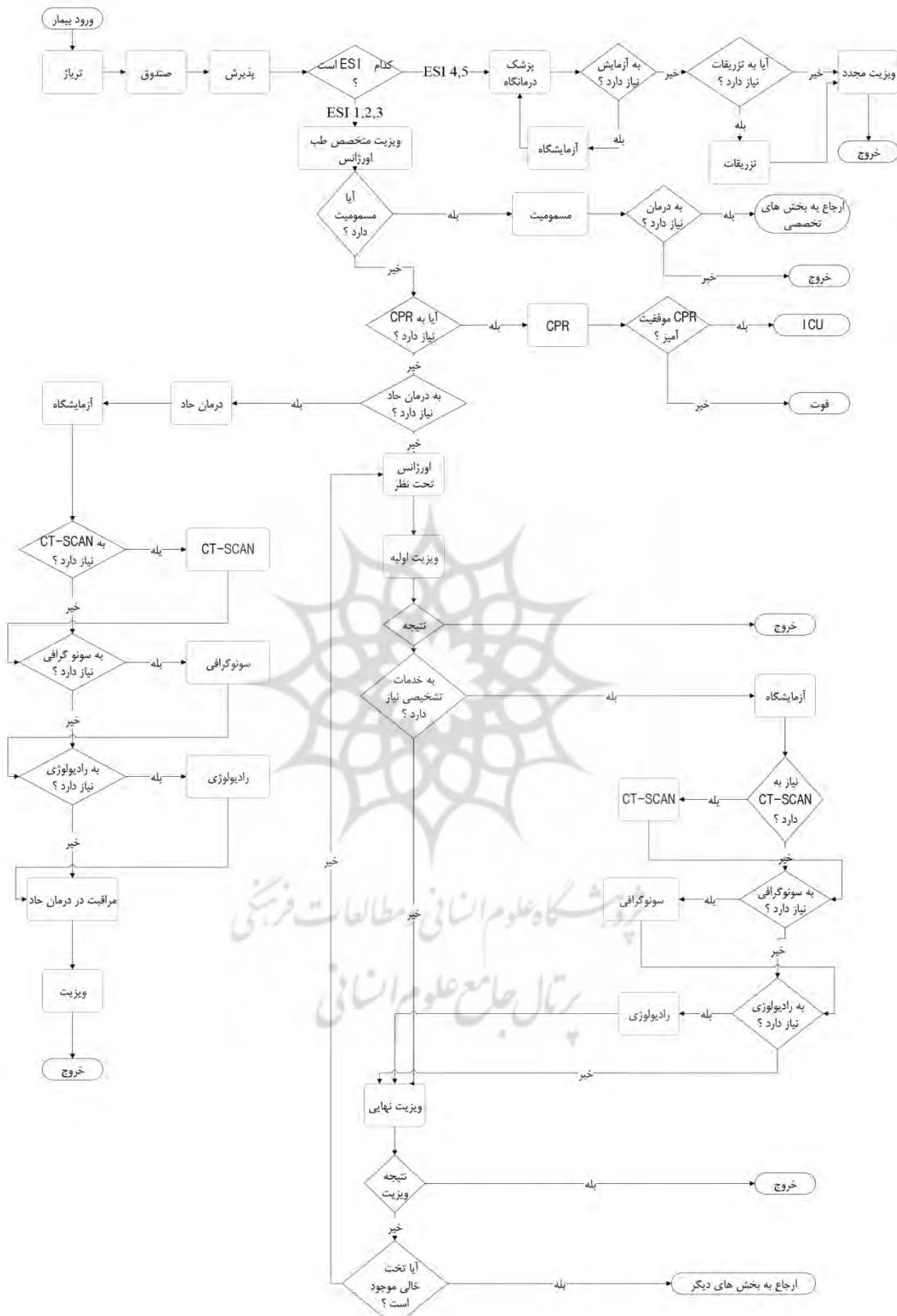
$$\begin{aligned} \text{Min} \quad \delta &= \frac{\frac{1}{m} \sum_{i=1}^m \bar{x}_i}{\frac{1}{s} \sum_{r=1}^s \bar{y}_r} \\ S.t. \quad \bar{x} &\geq \sum_{j=1, \neq o}^n \lambda_j x_j \\ \bar{y} &\leq \sum_{j=1, \neq o}^n \lambda_j y_j \\ \bar{x} &\geq x_o \quad \text{and} \quad \bar{y} \leq y_o \\ \lambda &\geq 0. \end{aligned} \quad (2)$$

که در آن δ فاصله بین واحدهای تصمیم (x_o, y_o) و (\bar{x}, \bar{y}) و x_j و y_j متغیرهای ورودی و خروجی در واحد تصمیم زام هستند.

یکنواختی و ثبات در اندازه‌گیری، در نظر گرفتن متغیرهای مازاد ورودی‌ها و متغیرهای کمبود خروجی‌ها در محاسبه کارایی در کنار لزوم انجام محاسبه کارایی بر اساس مجموعه مرجع، از ویژگی‌های این روش است (تون، ۲۰۰۱). ممکن است روش‌های گوناگون موجود برای رتبه‌بندی نتایج مشابهی را ارائه دهند، اما استفاده از چند روش این انعطاف‌پذیری را در اختیار تصمیم‌گیرنده قرار می‌دهد تا نتیجه‌ای را انتخاب کند که با واقعیت و سایر ملاحظات در نظر گرفته نشده در مدل (به طور مثال در اینجا هزینه)، انطباق بیشتری دارد.

مطالعه موردی

با توجه به اینکه درصد زیادی از بیماران به بیمارستان‌های دولتی مراجعه می‌کنند، معمولاً به علت تشکیل صفحه‌ای طولانی و کمبود منابع، زمان زیادی را از دست می‌دهند. در پژوهش حاضر، مرکز اورژانس یکی از بیمارستان‌های دولتی شهرستان رشت در استان گیلان برای نمونه‌پژوهی انتخاب شده است. این مطالعه از نظر هدف کاربردی بوده و ماهیت داده در آن به صورت کمی در نظر گرفته شده است.

شکل ۱. مدل مفهومی جریان بیماران در اورژانس بیمارستان

توصیف سیستم در دست بروزی

داده‌های این تحقیق از طریق حضور در محل و انجام زمان‌سنجی جمع‌آوری شده و مربوط به زمان ورود بیماران در یک شبانه‌روز است. در این مرکز بیماران پس از ورود به اورژانس، توسط کارشناس تریاژ بر اساس یک سیستم پنج سطحی که با ESI نشان داده می‌شود، طبقه‌بندی می‌شوند. در این سیستم، هر چه سطح بیمار پایین‌تر باشد، گویای و خامت حال وی است. بیماران سطوح ۱، ۲ و ۳ به متخصص طب اورژانس و بیماران سطوح ۴ و ۵ به پزشک عمومی مراجعه کرده و مطابق شکل ۱ سایر فرایندها را طی می‌کنند.

تعداد تکرارهای شبیه‌سازی

برای تعیین تعداد تکرارها، یک بار مدل را برای مقدار مشخصی (به‌طور مثال ۱۰ بار) اجرا کردیم، سپس یکی از خروجی‌ها را انتخاب کرده و برای خروجی انتخاب شده میانگین و انحراف معیار نمونه‌ای را مطابق جدول ۱ محاسبه کردیم و از طریق نیمه‌فاصله مربوط به متغیر خروجی انتخاب شده، اندازه تقریبی تکرارها را به دست آوردیم. از دو رابطه ۴ و ۵ می‌توان برای تعیین تعداد تکرارها استفاده کرد که در آن n تعداد تکرارهای ابتدایی و h نیمه‌فاصله حاصل از آن است.

$$n \cong n \cdot \left(\frac{h}{\dot{h}} \right)^2 \quad \text{رابطه ۴}$$

$$n \cong z \frac{\alpha}{\gamma} \left(\frac{S}{h} \right)^2 \quad \text{رابطه ۵}$$

چنانچه اعداد به دست آمده غیرصحیح باشند، به جای آن کوچک‌ترین عدد صحیح بزرگ‌تر از آن را قرار می‌دهیم (کلتون ۲۰۰۷) که در اینجا از هر دو استفاده کرده و بزرگ‌ترین مقدار را به عنوان حداقل تکرارها در نظر گرفتیم.

جدول ۱. تعیین میانگین - انحراف استاندارد و نیمه‌فاصله برای خروجی‌های مدل شبیه‌سازی برای تعیین تعداد تکرارها

نیمه‌فاصله %	انحراف استاندارد نمونه	میانگین نمونه	خروچی
۶۹/۳۰۶	۹۶/۸۹۰	۲۷۳/۶۰۵	تعداد بیماران با حضور کمتر از ۶ ساعت در اورژانس
۵۸/۷۴۵	۸۲/۱۲۵	۱۴۴/۳۴۰	تعداد بیماران با حضور بین ۶ تا ۱۲ ساعت در اورژانس
۲/۰۷۰	۲/۸۹۲	۲۷/۹۵۲	تعداد بیماران با حضور بیشتر از ۱۲ ساعت در اورژانس

برای نمونه اگر از متغیر «تعداد بیماران با حضور بیشتر از ۱۲ ساعت در اورژانس» استفاده کنیم، با در نظر گرفتن نیمه‌فاصله ۵/۰ برای این متغیر داریم:

$$n \cong \left(\frac{1/96 \times 2/89}{0/559} \right)^2 = 10.2 / 631 \rightarrow 103$$

$$n \cong 10 \times \left(\frac{2/069}{0/5} \right)^2 = 171 / 2166 \rightarrow 172$$

پس تعداد مناسب تکرار ۱۷۲ بار است که برای اطمینان، تعداد تکرار مدل را ۱۸۰ بار در نظر گرفتیم.

بورسی استقلال و ثبات داده

در نرمافزار MINITAB، ابزار نمودار روند P-value را برای چهار الگوی تصادفی ارائه می‌کند. اگر P-value برای تمام این الگوها بیش از سطح ریسک باشد، می‌توان به داده، توزیع آماری نسبت داد (گاید^۱، ۲۰۰۰)، حال با استفاده از نرمافزار Input Analyzer می‌توان توزیع آماری داده را تعیین کرد.

تحلیل آماری داده‌های ورودی

باید دید که زمان ورود بیماران به نوع بیماران وابسته است یا نه. برای این منظور از تحلیل واریانس یک‌طرفه استفاده می‌شود. برای این منظور فرض «زمان ورود به نوع بیماران بستگی دارد» آزمون شد که نتایج آن در جدول ۲ درج شده است. بنابراین چون $P -Value \leq 0.05$ پس فرض صفر رد شده و برای هر یک از دو گروه بیماران یعنی ESI ۱، ۲، ۳ و ESI ۴، ۵ باید به طور جداگانه توزیع ارائه کرد. در جدول ۳ نیز میانگین، انحراف استاندارد و برآورد فاصله اطمینان در سطح ۰.۹۵ ارائه شده است.

جدول ۲. تحلیل واریانس یک‌طرفه

منبع	درجه آزادی	مجموع مربعات	میانگین مربعات	مقدار آماره فیشر	مقدار P
خطا	۱	۶۷۸۶	۶۷۸۶/۳	۳۲/۳۷	۰/۰۰۰
	۱۹۸	۴۱۵۱۳	۲۰۹/۷		
	۱۹۹	۴۸۲۹۹			

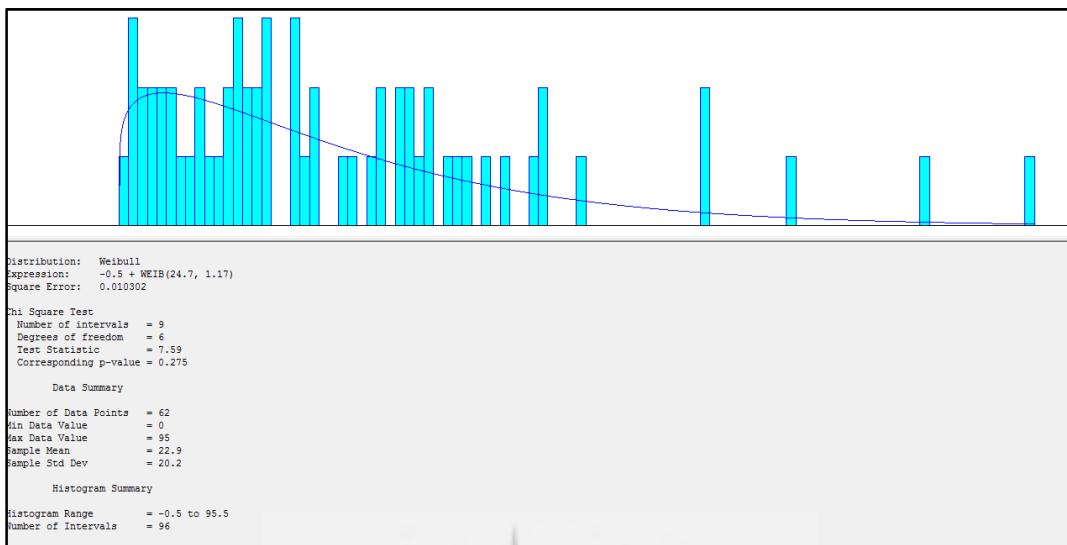
جدول ۳. میانگین، انحراف استاندارد و فاصله اطمینان برای ESI‌ها

شماره گروه	میانگین	انحراف استاندارد	فاصله اطمینان
ESI ۱، ۲، ۳	۲۲/۹۴	۲۰/۲۵	(۲۷/۹۸ و ۱۷/۸۹)
ESI ۴، ۵ زیرگروه اول	۱۲/۲۳	۱۴/۲۰	(۱۵/۹۱ و ۸/۵۶)
ESI ۴، ۵ زیرگروه دوم	۸/۷۰	۶/۸۱	(۱/۹۸ و ۶/۴۲)

توزیع آماری ESI ۱، ۲، ۳

ابتدا نمودار روند برای داده مربوط به زمان ورود این بیماران رسم شد و چون از شرط نسبت دادن توزیع آماری برخوردار بود، از نرمافزار Input Analyzer برای تعیین توزیع آماری استفاده شد. نتیجه این عملیات که به صورت توزیع آماری

زمان ورود ($-0.5 + \text{WEIB}(24/7, 1/17)$) است، در شکل ۲ مشاهده می‌شود.

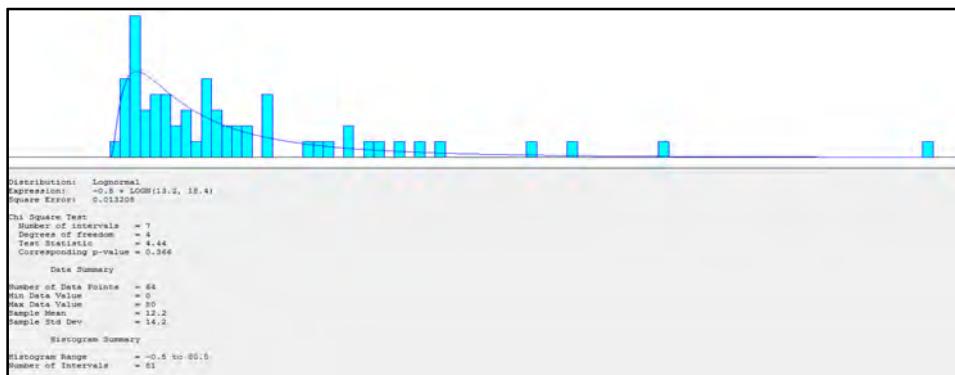
شکل ۲. توزیع آماری زمان ورود بیماران سطح ۱ و ۳

توزیع آماری ESI ۴، ۵

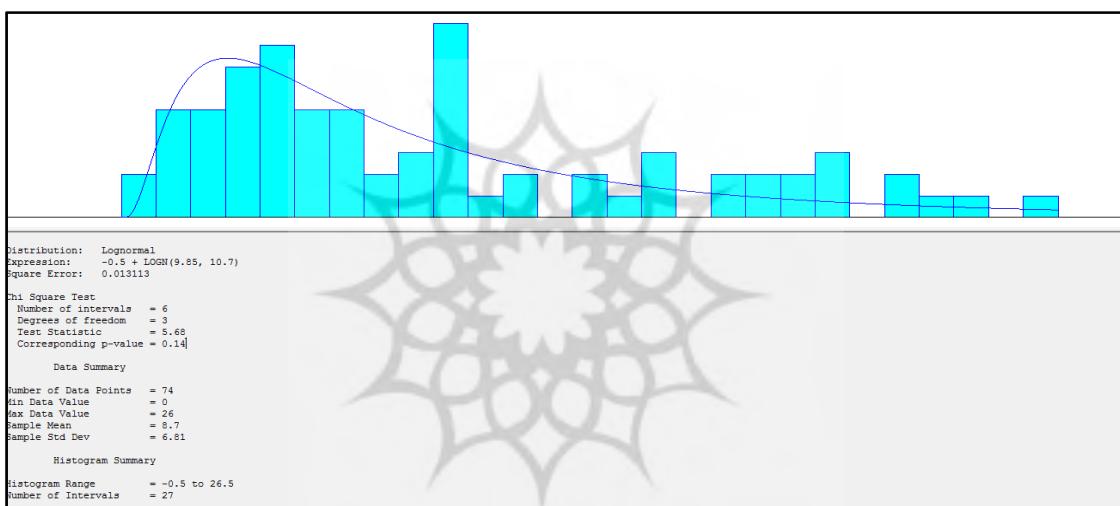
زمان ورود این بیماران شرایط نسبت‌دادن توزیع آماری را نداشتند، به همین دلیل این سری داده‌ها به دو زیرگروه طبقه‌بندی شدند. پس از طبقه‌بندی، بار دیگر شرایط هر دو دسته برای نسبت‌دادن توزیع آماری بررسی شد که در نتیجه به صورت توزیع آماری زمان ورود ($-0.5 + \text{LOGN}(13/2, 18/4)$ و $-0.5 + \text{LOGN}(9/8, 10/7)$) به دست آمد. شکل ۳ توزیع آماری برای گروه اول و شکل ۴ توزیع آماری برای گروه دوم را نشان می‌دهد. همچنین خلاصه نتایج در جدول ۴ مشاهده می‌شود.

جدول ۴. توزیع آماری بیماران سطح ۴ و ۵

توزیع آماری	بازه زمانی	شماره گروه
$-0.5 + \text{LOGN}(13/2, 18/4)$	۰۰:۰۰ تا ۱۳:۱۵	زیرگروه یک
$-0.5 + \text{LOGN}(9/8, 10/7)$	۱۳:۱۵ تا ۲۴:۰۰	زیرگروه دوم

شکل ۳. توزیع آماری گروه اول بیماران سطح ۴ و ۵

شکل ۴. توزیع آماری گروه دوم بیماران سطح ۴ و ۵

یافته‌های پژوهش

طراحی سناریوها

با توجه به صفاتی ایجاد شده در سیستم، متغیرهای مهم مدل شبیه‌سازی عبارت‌اند از؛ تعداد تخت‌های تزریقات، تعداد پزشکان عمومی، تعداد متخصصان طب اورژانس، تعداد تخت‌های بخش درمان حاد، تعداد تخت‌های بخش تحت نظر، تعداد پرستاران بخش تحت نظر، تعداد پرستاران بخش درمان حاد، زمان انتظار بیمار، در جدول ۵ بازه تغییرات منابع ورودی بر اساس نظر کادر بیمارستان درج شده است. با در نظر گرفتن تأثیر متغیرها بر کارایی، ۴۴ سناریو تعریف شده است.

جدول ۵. بازه تغییرات مجاز منابع موثر بر شبیه‌سازی در اورژانس بیمارستان

نام متغیر	پزشک عمومی	متخصص طب اورژانس	تخت تزریقات	تخت زنگنه	تخت بخشش درمان	تعداد پرسنل فنی	پرسنل بخشش کاد	زمان انتظار	آزمایش از میانی	آمدگذار افراد خارج شده	آمدگذار سایر	آمدگذار ساعت	آمدگذار ساعت ۲۴	آمدگذار ساعت ۱۲	آمدگذار ساعت از ۱۲
بازه تغییرات	۱-۲	۱-۲	۱-۲	۲-۴	۳۴-۳۸	۱۴-۱۸	۱۴-۱۶	۵-۶	درمان حاد	پرسنل اورژانس تحت نظر	پرسنل اورژانس درمان حاد	تخت درمان حاد	تخت اورژانس تحت نظر	تخت اورژانس درمان حاد	پرسنل حاد

در این مطالعه از روش تحلیل پوششی داده‌ها برای رتبه‌بندی واحدهای تصمیم‌گیرنده و در نهایت انتخاب بهترین واحد تصمیم، استفاده شده است. در گام اول، این ۴۴ سناریو وارد نرم‌افزار Process Analyzer شدند که جدول ۶ نتایج آن را نشان می‌دهد. در گام بعد، از مدل‌های ابرکارایی برای ارزیابی کارایی و رتبه‌بندی سناریوهای استفاده شد.

جدول ۶. سناریوهای شبیه‌سازی

جدول ۶. سناریوهای شبیه‌سازی															
خروجی								ورودی							
آمدگذار ساعت از ۱۲	آمدگذار ساعت ۲۴	آمدگذار ساعت ۱۲	آمدگذار ساعت	آزمایش از میانی	آمدگذار افراد خارج شده	آمدگذار سایر	آمدگذار ساعت	آمدگذار ساعت ۲۴	آمدگذار ساعت ۱۲	آمدگذار ساعت	آزمایش از میانی	آمدگذار ساعت	آمدگذار ساعت ۲۴	آمدگذار ساعت ۱۲	آمدگذار ساعت از ۱۲
۲۸/۵۹۱	۱۴۶/۰۳۷	۲۹۳/۱۹۷	۹۴۲/۰۸۹	۴۶۷۰/۹۸۰	۵	۱۶	۱۶	۲۴	۲	۱	۱	۱	۱	۱	۱
۲۸/۶۸۲	۱۷۱/۴۵۷	۴۲۳/۲۵۱	۱۲۵۴/۵۵۰	۳۵۵۵/۴۵۸	۵	۱۶	۱۶	۲۴	۲	۱	۲	۲	۲	۲	۲
۲۸/۵۵۳	۱۷۱/۶۴۲	۴۲۵/۴۱۳	۱۲۵۹/۵۹۴	۳۵۴۶/۷۸۳	۵	۱۶	۱۶	۲۴	۲	۲	۲	۲	۳	۳	۳
۲۸/۶۸۲	۱۷۱/۴۵۷	۴۲۳/۲۵۱	۱۲۵۴/۵۵۰	۳۵۵۵/۴۵۸	۵	۱۶	۱۶	۲۴	۳	۱	۲	۴	۴	۴	۴
۲۸/۶۸۲	۱۷۱/۴۵۷	۴۲۳/۲۵۱	۱۲۵۴/۵۵۰	۳۵۵۵/۴۵۸	۵	۱۶	۱۶	۲۳	۳	۱	۲	۵	۵	۵	۵
۲۸/۵۵۳	۱۷۱/۶۴۲	۴۲۵/۴۱۳	۱۲۵۹/۵۹۴	۳۵۴۶/۷۸۳	۵	۱۶	۱۷	۲۵	۴	۲	۲	۶	۶	۶	۶
۲۸/۶۸۲	۱۷۱/۴۵۷	۴۲۳/۲۵۱	۱۲۵۴/۵۵۰	۳۵۵۵/۴۵۸	۵	۱۶	۱۵	۲۶	۴	۱	۲	۷	۷	۷	۷
۲۸/۶۸۲	۱۷۱/۴۵۷	۴۲۳/۲۵۱	۱۲۵۴/۵۵۰	۳۵۵۵/۴۵۸	۵	۱۶	۱۸	۲۶	۴	۱	۲	۸	۸	۸	۸
۲۷/۸۴۴	۱۷۱/۵۰۲	۴۲۴/۳۳۲	۱۲۵۴/۴۷۸	۳۵۵۴/۲۲۴	۵	۱۵	۱۶	۲۴	۳	۱	۲	۹	۹	۹	۹
۲۹/۱۲۲	۱۷۱/۱۲۶	۴۲۵/۷۴۲	۱۲۵۸/۴۷۸	۳۵۳۲/۱۱۱	۶	۱۵	۱۶	۲۴	۳	۱	۲	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۲۹/۵۴۷	۱۷۲/۵۹۲	۴۲۴/۶۴۵	۱۲۶۰/۳۰۶	۳۵۵۱/۷۸۱	۶	۱۷	۱۶	۲۴	۴	۱	۲	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱
۲۸/۳۴۲	۱۴۶/۸۷۶	۲۹۲/۹۰۶	۹۴۴/۰۸۳	۴۶۹۰/۲۹۴	۵	۱۶	۱۶	۲۴	۴	۲	۱	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲
۲۸/۳۴۲	۱۴۶/۸۷۶	۲۹۲/۹۰۶	۹۴۴/۰۸۳	۴۶۹۰/۲۹۴	۵	۱۶	۱۶	۲۴	۴	۲	۱	۱۳	۱۳	۱۳	۱۳
۲۸/۳۴۲	۱۴۶/۸۷۶	۲۹۲/۹۰۶	۹۴۴/۰۸۳	۴۶۹۰/۲۹۴	۵	۱۶	۱۴	۲۲	۳	۲	۱	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴
۲۸/۳۴۲	۱۴۶/۸۷۶	۲۹۲/۹۰۶	۹۴۴/۰۸۳	۴۶۹۰/۲۹۴	۵	۱۶	۱۸	۲۶	۳	۲	۱	۱۵	۱۵	۱۵	۱۵
۲۸/۳۴۲	۱۴۶/۸۷۶	۲۹۲/۹۰۶	۹۴۴/۰۸۳	۴۶۹۰/۲۹۴	۵	۱۶	۱۷	۲۵	۴	۲	۱	۱۶	۱۶	۱۶	۱۶

۲۸/۳۴۲	۱۴۶/۸۷۶	۲۹۲/۹۰۶	۹۴۴/۰۸۳	۴۶۹۰/۲۹۴	۵	۱۶	۱۸	۲۲	۳	۲	۱	۱۷
۲۸/۸۸۹	۱۴۶/۸۳۰	۲۹۱/۹۹۹	۹۴۲/۵۷۲	۴۶۵۶/۳۷۰	۶	۱۵	۱۶	۲۴	۲	۲	۱	۱۸
۲۸/۵۳۹	۱۴۶/۵۳۰	۲۹۲/۳۴۹	۹۴۱/۷۲۸	۴۶۷۱/۸۰۴	۵	۱۵	۱۶	۲۳	۲	۲	۱	۱۹
۲۹/۳۲۲	۱۴۷/۴۶۳	۲۹۳/۸۶۸	۹۴۸/۳۰۰	۴۶۶۰/۹۳۵	۶	۱۷	۱۶	۲۴	۲	۲	۱	۲۰
۲۸/۳۴۲	۱۴۷/۴۶۳	۲۹۳/۸۶۸	۹۴۸/۳۰۰	۴۶۶۰/۹۳۵	۶	۱۷	۱۶	۲۴	۳	۲	۱	۲۱
۲۷/۹۹۵	۱۴۶/۴۳۱	۲۹۴/۵۳۳	۹۴۴/۵۵۶	۴۶۷۵/۷۲۱	۵	۱۵	۱۵	۲۳	۲	۱	۱	۲۲
۲۸/۵۳۹	۱۴۶/۵۳۰	۲۹۲/۳۴۹	۹۴۱/۷۲۸	۴۶۷۱/۸۰۴	۵	۱۵	۱۵	۲۳	۳	۲	۱	۲۳
۲۸/۳۴۲	۱۴۷/۴۶۳	۲۹۳/۸۶۸	۹۴۸/۳۰۰	۴۶۶۰/۹۳۵	۶	۱۷	۱۵	۲۳	۴	۲	۱	۲۴
۲۸/۳۴۲	۱۴۷/۴۶۳	۲۹۳/۸۶۸	۹۴۸/۳۰۰	۴۶۶۰/۹۳۵	۶	۱۷	۱۷	۲۲	۳	۲	۱	۲۵

ادامه جدول ۶

اقدام پیش از ۱۲ ساعت	اقدام بین ۱۲ تا ۲۴ ساعت	اقدام گذشت از ۲۴ ساعت	تعداد آفراد خارج شده از بیسیتم	زمان انتظار	پرسنل پخشش حاد	تعداد پرسنل برای نظر	بخشش تخت زمانی	تخت بخشش تخت زمانی	تخت تزریقات	متخصص طب اورژانسی	پزشک عمومی	واد تضمیمه گیرنده
خروجی											ورودی	
۲۸/۵۵۳	۱۷۱/۶۴۲	۴۲۵/۴۱۳	۱۲۵۹/۵۹۴	۳۵۴۶/۷۸۳	۵	۱۶	۱۵	۲۳	۴	۲	۲	۲۶
۲۸/-۰۵۷	۱۷۱/۴۲۵	۴۲۴/۷۲۹	۱۲۵۷/۸۸۹	۳۵۵۲/۵۸۳	۵	۱۵	۱۶	۲۴	۴	۲	۲	۲۷
۲۹/۵۴۷	۱۷۲/۵۹۲	۴۲۴/۶۴۵	۱۲۶۰/۳۰۶	۳۵۵۱/۷۸۱	۶	۱۷	۱۵	۲۴	۲	۱	۲	۲۸
۲۸/۶۸۲	۱۷۱/۴۵۷	۴۲۳/۲۵۱	۱۲۵۴/۵۵۰	۳۵۵۵/۴۵۸	۵	۱۶	۱۵	۲۵	۳	۱	۲	۲۹
۲۸/۵۴۶	۱۷۲/-۰۴	۴۲۴/۷۱۲	۱۲۵۷/۵۰۶	۵۵۸/۱۰۸	۶	۱۵	۱۶	۲۴	۴	۲	۲	۳۰
۲۹/۱۲۲	۱۷۱/۱۲۶	۴۲۵/۷۴۲	۱۲۵۸/۴۷۸	۳۵۳۲/۱۱۱	۶	۱۵	۱۴	۲۲	۳	۱	۲	۳۱
۲۸/۵۵۳	۱۷۱/۶۴۲	۴۲۵/۴۱۳	۱۲۵۹/۵۹۴	۳۵۴۶/۷۸۳	۵	۱۶	۱۴	۲۲	۲	۲	۲	۳۲
۲۸/۵۴۶	۱۷۲/-۰۴	۴۲۴/۷۱۲	۱۲۵۷/۵۰۶	۳۵۵۸/۱۰۸	۶	۱۵	۱۵	۲۲	۳	۲	۲	۳۳
۲۹/۳۴۸	۱۷۱/۹۳۸	۴۲۶/۴۴۴	۱۲۶۲/۵۷۸	۳۵۴۹/۶۴۲	۶	۱۶	۱۴	۲۶	۳	۲	۲	۳۴
۲۹/۴۴۸	۱۷۱/۹۳۸	۴۲۶/۴۴۴	۱۲۶۲/۵۷۸	۳۵۴۹/۶۴۲	۶	۱۶	۱۸	۲۶	۴	۲	۲	۳۵
۲۸/۵۴۶	۱۷۲/-۰۴	۴۲۴/۷۱۲	۱۲۵۷/۵۰۶	۳۵۵۸/۱۰۸	۶	۱۵	۱۸	۲۶	۲	۲	۲	۳۶
۲۸/-۰۵۷	۱۷۱/۲۴۵	۴۲۴/۷۲۹	۱۲۵۷/۸۸۹	۳۵۵۲/۵۸۳	۵	۱۵	۱۵	۲۶	۴	۲	۲	۳۷
۲۸/-۰۵۷	۱۷۱/۴۲۵	۴۲۴/۷۲۹	۱۲۵۷/۸۸۹	۳۵۵۲/۵۸۳	۵	۱۵	۱۵	۲۵	۲	۲	۲	۳۸
۲۷/۸۴۴	۱۷۱/۵۰۲	۴۲۴/۳۳۲	۱۲۵۴/۴۷۸	۳۵۵۴/۲۲۴	۵	۱۵	۱۴	۲۲	۲	۱	۲	۳۹
۲۸/۸۸۹	۱۴۶/۸۳۰	۲۹۱/۹۹۹	۹۴۲/۵۷۲	۴۶۵۶/۳۷۰	۶	۱۵	۱۴	۲۲	۴	۲	۱	۴۰
۲۸/-۰۵۷	۱۷۱/۲۴۵	۴۲۴/۷۲۹	۱۲۵۷/۸۸۹	۳۵۵۲/۵۸۳	۵	۱۵	۱۴	۲۳	۲	۲	۲	۴۱

۲۹/۴۴۹	۱۴۶/۹۹۰	۲۹۳/۹۴۲	۹۴۸/۶۶۱	۴۶۶۷/۸۱۶	۶	۱۷	۱۴	۲۲	۴	۱	۱	۴۲
۲۷/۹۵۵	۱۴۶/۴۳۱	۲۹۴/۵۳۳	۹۴۴/۵۵۶	۴۶۷۵/۷۲۱	۵	۱۵	۱۵	۲۳	۳	۱	۱	۴۳
۲۸/۸۳۵	۱۴۶/۹۰۰	۲۹۲/۲۷۶	۹۴۲/۸۸۳	۴۶۸۶/۷۰۵	۵	۱۷	۱۵	۲۲	۳	۱	۱	۴۴

نتایج تحلیل پوششی داده‌ها

در تحلیل پوششی داده‌ها هر یک از سناریوهای تعریف شده در مرحله قبل، یک واحد تصمیم‌گیرنده در نظر گرفته می‌شود. متغیرهای تعداد پزشک عمومی، متخصص طب اورژانس، پرستاران بخش درمان حاد، پرستاران اورژانس تحت نظر، تعداد تخت‌های تزریقات، تعداد تخت‌های اورژانس تحت نظر، تعداد تخت درمان حاد و زمان انتظار به عنوان ورودی و متغیرهای کل افراد خارج شده از سیستم، مجموع افرادی که کمتر از ۶ ساعت در اورژانس حضور دارند، کل افرادی که بین ۶ تا ۱۲ ساعت در اورژانس حضور دارند و کل افرادی که بیش از ۱۲ ساعت در اورژانس حضور دارند، به عنوان خروجی در نظر گرفته شده است. برای یافتن امتیاز کارایی و رتبه‌بندی واحدهای تصمیم‌گیرنده از مدل‌های ۱ و ۲ استفاده شده که نتایج آنها پس از اجرا در نرم‌افزار GAMS در جدول ۷ مشاهده می‌شود. نتایج این جدول نشان می‌دهد که در هر دو روش رتبه‌بندی، سناریوی ۳۹ بهترین سناریو انتخاب شده است.

اعتبارسنجی نتایج

پس از رتبه‌بندی سناریوها با استفاده از مدل‌های ابرکارای تحلیل پوششی داده‌ها (جدول ۷)، به دنبال پاسخ این سؤال هستیم که آیا ارتباط مستقیمی بین رتبه‌بندی روش Super-SBM و Andersen-Petersen وجود دارد یا خیر (آزاده، قادری، میران، ابراهیم پور و سوزوکی^۱، ۲۰۰۷). برای این منظور دو آزمون غیرپارامتری اسپیرمن - رو و کنдал - تاو اجرا شد. نتیجه آزمون اسپیرمن - رو نشان می‌دهد بین رتبه‌بندی‌ها در سطح ۰/۰۱ همبستگی وجود ندارد و نتیجه آزمون کنдал - تاو نیز همان نتیجه را در سطح بیان شده تأیید می‌کند (جدول ۸).

جدول ۷. رتبه‌بندی سناریوها با استفاده از روش‌های تحلیل پوششی داده‌ها

Super-SBM		Andersen-Petersen		واحد تصمیم‌گیرنده	Super-SBM		Andersen-Petersen		واحد تصمیم‌گیرنده
رتبه	کارایی	رتبه	کارایی		رتبه	کارایی	رتبه	کارایی	
۱۶	۱/۰۰۰۴۹	۱۸	۱/۰۰۷۱	۲۳	۱۳	۱/۰۰۰۵۲	۱/۰۱۹۵	۷	۱
۲۳	۱/۰۰۰۶	۲۲	۱/۰۰۱۷	۲۴	۱۲	۱/۰۰۰۶۷	۱/۰۲۳۸	۵	۲
۹	۱/۰۰۰۹۲	۱۴	۱/۰۱۲۵	۲۵	۲۴	۱	۰/۹۹۹۶	۳۰	۳
۲۴	۱	۳۰	۰/۹۹۹۶	۲۶	۲۴	۱	۰/۹۹۹۹	۲۴	۴
۲۴	۱	۳۶	۰/۹۹۹۵	۲۷	۱۹	۱/۰۰۰۳۳	۱/۰۱۱۵	۱۶	۵
۸	۱/۰۰۱۳۶	۴	۱/۰۳۸۱	۲۸	۲۴	۱	۰/۹۹۹۲	۴۳	۶
۲۱	۱/۰۰۰۱۷	۲۰	۱/۰۰۵۹	۲۹	۲۴	۱	۰/۹۹۹۸	۲۷	۷
۲۴	۱	۳۰	۰/۹۹۹۶	۳۰	۲۴	۱	۰/۹۹۹۴	۴۰	۸
۷	۱/۰۰۱۵۴	۳	۱/۰۴۰۸	۳۱	۲۴	۱	۰/۹۹۹۵	۳۶	۹
۱۰	۱/۰۰۰۸۹	۶	۱/۰۲۲۵	۳۲	۲۴	۱	۰/۹۹۹۶	۳۰	۱۰

۲۲	۱/۰۰۱۱	۲۳	۱/۰۰۱۶	۳۳	۲۴	۱	۰/۹۹۹۷	۲۸	۱۱
۱۸	۱/۰۰۰۴	۲۱	۱/۰۰۴۵	۳۴	۲۴	۱	۰/۹۹۹۶	۳۰	۱۲
۲۴	۱	۳۶	۰/۹۹۹۵	۳۵	۲۴	۱	۰/۹۹۹۵	۳۶	۱۳
۱۴	۱/۰۰۰۵	۱۲	۱/۰۱۲۹	۳۶	۴	۱/۰۰۰۲۸۵	۱/۰۰۹۹	۱۷	۱۴
۲۴	۱	۴۰	۰/۹۹۹۴	۳۷	۲۴	۱	۰/۹۹۹۲	۴۳	۱۵
۲۴	۱	۲۸	۰/۹۹۹۷	۳۸	۲۴	۱	۰/۹۹۹۳	۴۲	۱۶
۱	۱/۰۰۶۳۵	۱	۱/۰۵۵۳	۳۹	۲۴	۱	۰/۹۹۹۶	۳۰	۱۷
۶	۱/۰۰۲۳۵	۹	۱/۰۱۵۴	۴۰	۱۷	۱/۰۰۰۴۷	۱/۰۱۲۴	۱۵	۱۸
۲۰	۱/۰۰۰۲۸	۱۹	۱/۰۰۶۶	۴۱	۱۴	۱/۰۰۰۵	۱/۰۱۲۷	۱۳	۱۹
۲	۱/۰۰۴۸	۲	۱/۰۴۳۳	۴۲	۱۱	۱/۰۰۰۷۲	۱/۰۱۳۱	۱۱	۲۰
۲۴	۱	۲۴	۰/۹۹۹۹	۴۳	۲۴	۱	۰/۹۹۹۹	۲۴	۲۱
۵	۱/۰۰۲۶۳	۷	۱/۰۱۹۵	۴۴	۳	۱/۰۰۳۲۴	۱/۰۱۳۳	۱۰	۲۲

جدول ۸. جدول نتایج آزمون‌های همبستگی

$\gamma_5 = ۰/۹۳$	آزمون اسپیرمن - رو	نتایج آزمون‌های ناپارامتری
$\tau = ۰/۸۱$	آزمون کندال - تاو	

بحث، نتیجه‌گیری و پیشنهادها

یکی از دغدغه‌های مهم مدیران در حوزه سلامت، تخصیص بهینه نیروی انسانی و منابع است؛ به طوری که به کیفیت خدمات ارائه شده در این حوزه خدشهای وارد نشود. با توجه به ملاحظات موجود در سیستم سلامت، توقف در سیستم برای ایجاد تغییرات امکان‌پذیر نیست. از این رو باید از راهکاری برای آن استفاده شود که اختلالی در ارائه خدمات ایجاد نکند. یکی از ابزارهایی که برای این منظور وجود دارد، شبیه‌سازی گسسته پیشامد است. شبیه‌سازی رایانه‌ای ابزار کارایی است که به وسیله آن می‌توان نتایج اعمال تغییرات را بدون تغییر روی سیستم واقعی، ارزیابی کرد. استفاده توأم از تحلیل پوششی داده‌ها و شبیه‌سازی این امکان را برای تصمیم‌گیرنده‌گان بخش سلامت فراهم می‌آورد تا بدون ایجاد وقه در سیستم، به ارزیابی ترکیبات مختلف منابع و نیز کارایی هر ترکیب از منابع پی ببرند و بتوانند بهبودهای احتمالی را در سیستم اعمال کنند.

کاهش زمان انتظار بیماران در اورژانس بیمارستان، شناسایی نقاط ایجاد صفر در اورژانس، شناسایی منابع مهم و ترکیب بهینه منابع از اهداف این پژوهش بود. از این رو، ابتدا بر اساس مدل مفهومی جریان بیماران در اورژانس، با استفاده از نرم‌افزار ARENA یک مدل شبیه‌سازی توسعه داده شد. سپس بر اساس صفات ایجاد شده در سیستم، منابع تأثیرگذار بسیار مهم (تعداد تخت‌های تزریقات، تعداد پزشکان عمومی، تعداد متخصصان طب اورژانس، تعداد تخت‌های بخش درمان حاد، تعداد تخت‌های بخش تحت نظر، تعداد پرستاران بخش تحت نظر، تعداد پرستاران بخش درمان حاد) در سیستم شناسایی شدند. با تغییر مجاز روی این منابع بر اساس جدول مربوطه، ۴۴ سناریو مختلف ایجاد و شبیه‌سازی شد. به منظور ارزیابی سناریوها و تعیین تعداد مطلوب منابع نیز، از دو روش رتبه‌بندی ابرکارای Super-SBM و Anderssen-Peterssen در تحلیل پوششی داده‌ها استفاده شد که در هر دو روش سناریو ۳۹ به عنوان بهترین سناریو

انتخاب شد. در پایان نیز، آزمون‌های ناپارامتری کندال – تاو و اسپیرمن – رو برای تعیین همبستگی بین نتایج به دست آمده از روش‌های تحلیل پوششی داده‌ها، به اجرا درآمد که نتایج حاصل نشان داد بین دو روش همبستگی وجود ندارد. شایان ذکر است که تعیین مؤثرترین روش رتبه‌بندی به نظر تصمیم‌گیرنده بستگی دارد؛ زیرا هر نوع تغییر در ترکیب منابعی که در سیستم استفاده شده است (مانند تعداد تخت‌ها یا نیروی انسانی) هزینه‌هایی دربردارد. از این رو باید تصمیم‌گیرنده نهایی تعیین کند که استفاده از نتایج کدام رتبه‌بندی مؤثرer است و در این رتبه‌بندی کدام گزینه از لحاظ سایر ملاحظات (همچون هزینه، محدودیت فضایی و...) قابل اجرا است. به طور مثال، با انتخاب و اجرای سناریو ۳۹ (رتبه ۱)، باید تعداد پزشکان عمومی دو برابر شود، ۲ تخت به تعداد تخت‌های بخش تحت نظر، ۲ تخت به تعداد تخت‌های بخش حاد و ۱ پرستار به پرستاران بخش حاد اضافه شود (و سایر موارد ثابت باشد). یا اگر سناریو ۴۲ (رتبه ۲) به کار گرفته شود، باید ۲ تخت به تعداد تخت‌های تتریقات، ۱ پرستار به پرستاران بخش حاد، ۱ پرستار به بخش تحت نظر و ۲ تخت به تخت‌های بخش تحت نظر و تخت‌های بخش حاد اضافه شود. بنابراین باید با توجه به هزینه تغییرات و نظر تصمیم‌گیرنده، مناسب‌ترین گزینه انتخاب شود.

رویکرد ارائه شده در این پژوهش می‌تواند برای تحلیل و بهینه‌سازی سایر بخش‌ها نیز استفاده شود و به مدیران ارشد کمک کند که تأثیر تغییرات در سیستم‌ها را بهتر درک کنند و بتوانند با استفاده از رویکردی مشابه برای بهبود وضعیت سیستم‌ها اقدام کنند.

در نظر گرفتن اختلال در سیستم و افزودن به مدل شبیه‌سازی، تغییرات مربوط به الگوی ورود بیماران در شرایط بحرانی، استفاده از داده‌های مربوط به بازه زمانی طولانی برای تعیین توابع توزیع در مدل شبیه‌سازی و در نظر گرفتن سایر روش‌های تحلیل پوششی داده‌ها (همچون روش‌های ابرکارا با خروجی مطلوب و نامطلوب) برای رتبه‌بندی، از جمله پیشنهادهایی است که می‌توان برای تحقیقات آینده در نظر گرفت.

منابع

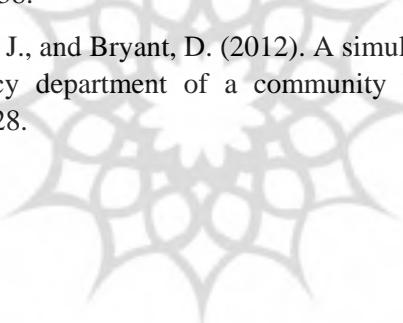
براتلو، علیرضا؛ رحمتی، فرهاد؛ فروزانفر، محمدمهری؛ هاشمی، بهروز؛ معتمدی، مریم؛ صفری، سعید (۱۳۹۴). ارزیابی شاخص‌های عملکرد بخش اورژانس. مجله پژوهشی اورژانس ایران، ۱(۲)، ۳۳-۳۸.

References

- Al-Refaie, A., Fouad, R. H., Li, M.-H., and Shurrah, M. (2014). Applying simulation and DEA to improve performance of emergency department in a Jordanian hospital. *Simulation Modelling Practice and Theory*, 41, 59-72.
- Amaral, T. M., and Costa, A. P. C. (2014). Improving decision-making and management of hospital resources: An application of the PROMETHEE II method in an Emergency Department. *Operations Research for Health Care*, 3(1), 1-6.
- Andersen, P., and Petersen, N. C. (1993). A procedure for ranking efficient units in data envelopment analysis. *Management science*, 39(10), 1261-1264.

- Azadeh, A., Ahvazi, M. P., Haghishii, S. M., and Keramati, A. (2016). Simulation optimization of an emergency department by modeling human errors. *Simulation Modelling Practice and Theory*, 67, 117-136.
- Azadeh, A., Ghaderi, S. F., Miran, Y. P., Ebrahimipour, V., and Suzuki, K. (2007). An integrated framework for continuous assessment and improvement of manufacturing systems. *Applied Mathematics and Computation*, 186(2), 1216-1233.
- Azadeh, A., Tohidi, H., Zarrin, M., Pashapour, S., and Moghaddam, M. (2016). An integrated algorithm for performance optimization of neurosurgical ICUs. *Expert Systems with Applications*, 43, 142-153.
- Banker, R. D., Charnes, A., and Cooper, W. W. (1984). Some models for estimating technical and scale inefficiencies in data envelopment analysis. *Management science*, 30(9), 1078-1092.
- Baratloo, A., Rahmati, F., Forouzanfar, M. M., Hashemi, B., Motamed, M., & Safari, S. (2015). Evaluation of performance indexes of emergency department. *Iranian Journal of Emergency Medicine*, 2(1), 33-38. (*in Persian*)
- Charnes, A., Cooper, W. W., and Rhodes, E. (1978). Measuring the efficiency of decision making units. *European journal of operational research*, 2(6), 429-444.
- Cochran, J. K., and Roche, K. T. (2009). A multi-class queuing network analysis methodology for improving hospital emergency department performance. *Computers & Operations Research*, 36(5), 1497-1512.
- Cooper, W. W., Seiford, L. M., and Tone, K. (2006). *Introduction to data envelopment analysis and its uses: with DEA-solver software and references*, Springer Science & Business Media.
- Elalouf, A., and Wachtel, G. (2015). An alternative scheduling approach for improving patient-flow in emergency departments. *Operations Research for Health Care*, 7, 94-102.
- Farzaneh Kholghabad, H., Alisoltani, N., Nazari-Shirkouhi, S., Azadeh, M., & Moosakhani, S. (2019). A Unique Mathematical Framework for Optimizing Patient Satisfaction in Emergency Departments. *Iranian Journal of Management Studies*, 12(2), 81-105.
- Guide, M. U. S. (2000). *Data analysis and quality tools User's Guide 2*. Minitab Inc.
- Gul, M., and Guneri, A. F. (2015). A comprehensive review of emergency department simulation applications for normal and disaster conditions. *Computers & Industrial Engineering*, 83, 327-344.
- Kelton, W. D. (2007). *Simulation with ARENA*, McGraw-hill.
- Konrad, R., DeSotto, K., Grocela, A., McAuley, P., Wang, J., Lyons, J., and Bruin, M. (2013). Modeling the impact of changing patient flow processes in an emergency department: Insights from a computer simulation study. *Operations Research for Health Care*, 2(4), 66-74.
- Kuo, Y. H., Leung, J. M., Graham, C. A., Tsoi, K. K., & Meng, H. M. (2018). Using simulation to assess the impacts of the adoption of a fast-track system for hospital emergency services. *Journal of Advanced Mechanical Design, Systems, and Manufacturing*, 12(3), JAMDSM0073-JAMDSM0073.

- Liu, Z., Rexachs, D., Epelde, F., and Luque, E. (2017). A simulation and optimization based method for calibrating agent-based emergency department models under data scarcity. *Computers & Industrial Engineering*, 103, 300-309.
- Mielczarek, B. e. (2014). Simulation modelling for contracting hospital emergency services at the regional level. *European Journal of Operational Research*, 235(1), 287-299.
- Oh, C., Novotny, A. M., Carter, P. L., Ready, R. K., Campbell, D. D., and Leckie, M. C. (2016). Use of a simulation-based decision support tool to improve emergency department throughput. *Operations Research for Health Care*, 9, 29-39.
- Pegden, C. D. (1984). Introduction to SIMAN. In *Proceedings of the 16th conference on winter simulation* (pp. 34-41). IEEE Press.
- Tone, K. (2001). A slacks-based measure of efficiency in data envelopment analysis. *European journal of operational research*, 130(3), 498-509.
- Yazdi, M. R. T., Mozaffari, M. M., Nazari-Shirkouhi, S., & Asadzadeh, S. M. (2018). Integrated Fuzzy DEA-ANFIS to Measure the Success Effect of Human Resource Spirituality. *Cybernetics and Systems*, 49(3), 151-169.
- Zeinali, F., Mahootchi, M., and Sepehri, M. M. (2015). Resource planning in the emergency departments: A simulation-based metamodeling approach. *Simulation Modelling Practice and Theory*, 53, 123-138.
- Zeng, Z., Ma, X., Hu, Y., Li, J., and Bryant, D. (2012). A simulation study to improve quality of care in the emergency department of a community hospital. *Journal of emergency Nursing*, 38(4), 322-328.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی